

mladih boraca, kakvih je u sastavu Titovih partizanskih snaga bilo preko 70%. Svojom hrabrošću, svojim opredjeljenjem, istrajnošću i požrtvovanjem stekao je popularnost u Mostarskom bataljonu i šire. Položio je život sa tek navršениh 20 godina, pa je zbog toga, nama mladima, nekako još bliži. Mladi Mostara i cijele naše socijalističke samoupravne zajednice ponosni su na takvog borca koji će ostati vječna legenda ovim i budućim generacijama.«

Bistu je otkrio Gojko Uljarević, najmlađi nosilac Partizanske spomenice 1941. u Mostaru.

Dr SAFET (Ibrahima) MUJIĆ

Rođen 23. marta 1908. u Mostaru. Ljekar. Član KPJ od 1938. U NOB stupio

1941. Poginuo 28. jula 1942. u Zabrdi kod Kiseljaka. Za narodnog heroja proglašen 24. jula 1953. godine.

U porodici imama Ibrahima i majke Saime rođen je Safet Mujić. Kao dijete razlikovao se od svojih vršnjaka po bistrini, oštromnosti, radoznalosti, radinosti i spremnosti da pomogne drugima. Odgajan u porodici i školi, stasao je u razborita mladića koji se opredijelio za studij medicine nakon završene gimnazije 1926. godine. Nakon završenog Medicinskog fakulteta u Beogradu 1932. godine dolazi u rodni grad i ubrzo stupa na posao. Za kratko vrijeme napušta radno mjesto i odlazi na odsluženje vonog roka da bi se ponovo našao u mostarskoj Bolnici. Bio je to period njegovog intenzivnog stručnog rada u nastojanju da sve što je učio za vrijeme studija pretoči u korisnu praksu. Kao mlad ljekar stekao je ugled u narodu. Odlazio je u porodice radnika, liječio bolesne, a u brojnim slučajevima i sâm kupovao lijekove kako bi pomogao siromašnim porodicama. Zbog toga su ga mnogi nazivali »sirotinjska majka« jer mu nije bilo ravnog u pružanju pomoći najugroženijim ljudima svoga grada. Ništa mu nije bilo teško, bez obzira na doba dana ili nevrjeme, da krene u siromašna naselja i pomogne bolesnima.

Pored toga dr Mujić je veoma intenzivno politički radio i djelovao. Svojim znanjem, humanošću i drugim

Bistu je izradio akademski vajar Florijan Mičković.

kvalitetima predstavljao je markantnu figuru u političkom životu predratnog Mostara. Osvajao je svojom pojavom i svojom riječju radnike, omladinu, intelektualce i sportaše. Okupljao je progresivne snage grada u jedinstven pokret. Posebnu aktivnost ispoljio je u Muslimanskoj narodnoj biblioteci, koja je bila pod snažnim uticajem članova KPJ, zatim u FK »Velež«, gdje je doprinosio pravilnom odgoju i vaspitanju omladine pripremajući je za revolucionarnu borbu. Dr Mujić se pojavljivao na svim kulturnim i sportskim priredbama u gradu tako da su se mnogi pitali kako je sve to stizao. Njegovo geslo bilo je da se uvijek i u svim prilikama treba družiti s ljudima i na njih uticati.

Svoju revolucionarnu aktivnost dr Mujić je ispoljio u radu Mjesnog komiteta KPJ za Mostar, a od 1939. i kao član Oblasnog komiteta KPJ za Hercegovinu. Radi obavljanja partijskih zadataka odlazio je u hercegovačke gradove gdje su ga ljudi rado dočekivali. Držao je predavanja o zdravstvenom prosvjećivanju, a nakon toga bi se sastao sa aktivistima i prenio im partijske zadatke, upućivao ih u rad i aktivnost.

Rat ga je zatekao kao rezervnog oficira u Nikšiću, odakle se po kapitulaciji vratio u Mostar. Prihvatio se obaveze na pripremanju narodnog ustanka. U Mjesnom komitetu KPJ za Mostar radio je na formiranju udarnih grupa, na spasavanju stanovništva kojem je prijetio pokolj i na zbrinjavanju komunista za kojima je tragala policija. Pripremao je i razni propagandni materijal. Kada je i po njega došla patrola ustaša, vješto je izbjegao hapšenje, ali se onda povukao u ilegalnost i 17. jula 1941. sa prvom grupom boraca krenuo iz grada. Odred je izašao iz grada, ali je razbijen na Jarac-kuku, pa je odlučeno da se borci vrate u Mostar. Za neuspjeh prvog odreda smatrani su najodgovornijim dr Safet Mujić, Mustafa Pašić i Miro Popara. Kažnjeni su isključenjem iz KPJ. Kazna je saopštena dru Mujiću i Pašiću, a Popara je u međuvremenu otputo-

vao iz Mostara tako da mu kazna nikada nije ni saopštena.

Nakon tog neuspjeha, koji mu je teško pao, dr Mujić se razbolio od upale pluća. Kada je ozdravio, u novembru 1941, našao se u sastavu Konjičkog bataljona.

Kada je stigao u Konjički bataljon, organizovao je partizansku bolnicu na Borcima u Šantićevoj vili. Okupio je nekoliko drugarica koje su u Mostaru završile kurs za bolničarke. Organizovao je sanitet po četama. Uveo je redovno pranje veša i kupanje boraca. U četama i vodovima postavio je bolničarke koje su odgovarale za higijenu i zbrinjavale ranjene i bolesne drugove. Postojale su i četne ambulante koje je redovno obilazio. Bolnica i četne ambulante pružale su pomoć i mještanima. Dr Mujić je organizovao nabavku sanitetskog materijala i lijekova preko svojih kolega: Hlubne, Marića, Opijača i Raljevića, kao i bolničara Džemala Hadžiomerovića Šice koji mu je preko kurira u limenim kutijama redovno dostavljao sanitetski materijal i lijekove, kako su se prije odlaska dra Mujića u partizane dogovorili. Dr Mujić je organizovao kurseve za bolničarke, držao je predavanja o higijeni seoskim ženama. Sve ga je to činilo najpopularnijim čovjekom u narodu i među borcima. Predstavljao je veliku mobilizatorsku snagu, govorilo se da borci pristupaju vojsci u kojoj je dr Mujić. Rasla je sigurnost među borcima jer su znali da ih u slučaju ranjavanja ima ko liječiti.

U teškim uslovima stvaranja sanitetske službe i partizanskih bolnica dr Mujić, kada je to zahtijevano, napustio je Mostarski bataljon i krenuo u istočnu Hercegovinu gdje je bilo više ranjenika. Otišao je u Drežanj, organizovao bolnicu, a zatim u Zvijerinu. U vrijeme pokreta partizanskih snaga iz Hercegovine u Bosnu dr Mujić je sreo svog druga Muhameda Hamu Grebu, koji mu je, na povratku iz Vrhovnog štaba, saop-

štio da je ponovno primljen u članstvo KPJ. Potekle su mu suze. Bio je obradovan poput djeteta.

Samo nekoliko dana kasnije, 28. jula 1942. godine, dr Mujić je potrčao prema ranjenoj ženi iz zbjega koja je pozivala u pomoć. Nije dopustio drugima već je sam krenuo. Dopuzao je do žene i, kada se pridizao, pokosio ga je neprijateljski rafal. Bilo je to u Zabrđu kod Kiseljaka. Bio je to težak gubitak za hercegovačke partizane, za borce i narod, jer su izgubili istinskog prijatelja, dobrog stručnjaka i humanistu.

Bista narodnog heroja dra Safeta Mujića, čije ime nosi Regionalni medicinski centar u Mostaru, otkrivena je prije nekoliko godina u krugu stare bolnice. Bistu je otkrio saborac dra Mujića, nosilac Partizanske spomenice 1941. Džemal Alikalfić, koji je govorio o životnom putu i revolucionarnom djelu ovog narodnog heroja. Bista će se, predviđeno je, prenijeti na lokaciju Medicinskog centra na Bijelom brijegu.

U izdanju Novinsko-izdavačke ustanove »Narodna armija«, u biblioteci »Likovi revolucije« objavljena je 1980. godine knjiga *Partizanski doktor Safet Mujić*, autora Ljube Gordića i Refika Hamzića, u tiražu od 10.000 primjeraka, koju je javnost pozitivno ocijenila i srdačno prihvatila.

MEHMED (Jusufa) TRBONJA MEHA

Rođen 10. oktobra 1915. u Mostaru. Obučar. Član KPJ od avgusta 1943. U NOB stupio 1941. Za narodnog heroja proglašen 24. jula 1953. godine. Živi u Mostaru.

Kao obučarski radnik pristupio je naprednom radničkom pokretu u Mostaru i učestvovao u njegovim akcijama, posebno štrajkovima i demonstracijama. Odgajan je u redovima Fudbalskog kluba »Velež«. Pripadao je onim simpatizerima KPJ na koje su se komunisti u svako doba i u svakoj situaciji mogli osloniti. Takav je ostao i poslije okupacije zemlje, pa je u prvim danima, u sastavu udarnih grupa, izvršavao zadatke na prikupljanju hrane, oružja, municije i vojne opreme. Bio je angažovan i na rasturanju propagandnog materijala.

Na poziv KPJ za narodni ustanak protiv okupatora i njegovih slugu Trbonja se odazvao sa svojim drugovima na Carini, pa se angažovao na izvršavanju zadataka koje su dobijali od Adema Buća, Salke Fejića i drugih aktivista.

Ustaška policija ga hapsi dva puta, ali uspijeva pobjeći. Prvi put je pobjegao iz Mostara oborivši pesnicom stražara koji ga je sprovodio na saslušanje, nakon čega se povukao u ilegalnost i otišao u Sarajevo. Drugi put je uhapšen u Sarajevu i, kada je stražarno sproveden u Mostar, uspio je pobjeći sa Željezničke

REFIK HAMZIĆ

MOSTARCI
NARODNI
HEROJI
JUGOSLAVIJE

IZDAVAČ: SKUPŠTINA OPŠTINE MOSTAR
IZVRŠNI ODBOR

Odbor za postavljanje bista narodnih heroja
ADRESA: Skupština opštine Mostar

ODGOVORNI UREDNIK: Jovo PEJANOVIĆ

REDAKCIJA: Esad BUBIĆ, Jovo PEJANOVIĆ (predsjednik),
Jovo POPARA, Vlatko ŠUNJIĆ i Anđelko ZELENKA

TEKST: Refik HAMZIĆ

RECENZENTI: Enver ĆEMALLOVIĆ i Risto IVANIŠEVIĆ

LEKTOR I KOREKTOR: Velimir LAZNIBAT

NASLOVNA STRANA I LIKOVNA OPREMA: Mirza HAMZIĆ

FOTOGRAFIJE: MUZEJ HERCEGOVINE MOSTAR
FOTOGRAFIJE BISTA: Mišo GOVORČIN

ŠTAMPA I POVEZ: ŠRO »RADE BITANGA« MOSTAR
ZA ŠTAMPARIJU: Emir VUKOTIĆ
ŠTAMPANJE ZAVRŠENO: februara 1986.

TIRAŽ: 5.000 primjeraka

REFIK HAMZIĆ

MOSTARCI, NARODNI HEROJI JUGOSLAVIJE